

Η φιλαρμονική του εργοστασίου Λαναρά «ΕΡΙΟΛΑΝ» 1936-1940

Του Χρήστου Σ. Ζάλιου

Το 1936 ο Σταύρος Λαναράς αποφάσισε να δημιουργήσει μια φιλαρμονική αποκλειστικά από εργάτες του εργοστασίου του "Εριοκλωστήρια Ναούσης Αφοί Χριστοδ. Λαναρά". Έφερε μουσικά όργανα από την Τσεχοσλοβακία με δικά του έξοδα και έκανε τη φιλαρμονική της *Εριολάν*.

Αργότερα το 1939 έκανε επίσημο το σωματείο του με την επωνυμία *Αθλητικός σύλλογος Εριολάν* με την ιδρυτική απόφαση 270/17-8-1939 του πρωτοδικείου.

Ο πρώτος δάσκαλος της φιλαρμονικής Λαναρά ήταν ο Χατζηαντωνίου, ένας μόνιμος λοχίας από τη στρατιωτική μουσική της Βέροιας, ο οποίος πριν το 1936 ήταν αρχιμουσικός και στη φιλαρμονική της "Αθηνάς".

Μετά από τον Χατζηαντωνίου το 1938 προσλήφθηκε σαν αρχιμουσικός ο Αντώνης Βελιγκντένης, που κράτησε τη φιλαρμονική μέχρι την κήρυξη του πολέμου το 1940. Οι πρόβες της μπάντας γίνονταν σε μια αίθουσα του εργοστασίου Λαναρά.

Τα μέλη της φιλαρμονικής αποτελούνταν αποκλειστικά από εργάτες του Λαναρά, δουλεύανε συνέχεια στην πρωινή βάρδια και μένανε μέχρι τις 5 το απόγευμα για τις πρόβες της μπάντας. Ο Σταύρος Λαναράς επειδή οι μουσικοί με τις πρόβες κουράζονταν περισσότερο, εκτός από το μισθό, τούς έδινε επιπλέον 100 δραχμές το μήνα.

Λόγω των πολιτικών συνθηκών (δικτατορία Μεταξά) όλοι οι μουσικοί της μπάντας υποχρεωτικά έγιναν μέλη της Ε.Ο.Ν. της νεολαίας του Μεταξά και στις παρελάσεις συμμετείχαν με τη στολή της Ε.Ο.Ν.

Η φιλαρμονική του Λαναρά σε παρέλαση με τον αρχιμουσικό Χατζηαντωνίου

Στις εμφανίσεις της η μπάντα έπαιζε το *γυρνούμε από τη μάχη δοξασμένοι*, τα *Σαλπίσματα* για την υποδοχή των επισήμων, τον *Εθνικό Ύμνο*, την *Προσευχή* για την κατάθεση στεφάνων που παίζεται μέχρι σήμερα από τη φιλαρμονική καθώς και το *περνάει ο στρατός*.

Παρέλαση εργαζομένων των εργοστασίων Λαναρά

Τελευταία επίσημη εμφάνιση της φιλαρμονικής του Λαναρά ήταν την 4η Αυγούστου του 1940. Με τον ερχομό της γερμανικής κατοχής η φιλαρμονική διαλύθηκε και ορισμένα μέλη της πήραν τα όργανα στο σπίτι με σκοπό να τα διαφυλάξουν.

Παρέλαση εργαζομένων γυναικών των εργοστασίων Λαναρά

Κατά τη διάρκεια της κατοχής δυστυχώς, κάποια όργανα για λόγους επιβίωσης κυρίως, πουλήθηκαν.

Παλιοί μουσικοί της φιλαρμονικής του Λαναρά θυμούνται: *Στον πόλεμο του 1940 όταν πήραμε το Αργυρόκαστρο αλλά και σε κάθε επιτυχία του ελληνικού στρατού, από τον ενθουσιασμό μας βγαίναμε με τα όργανα και παίζαμε στους δρόμους της Νάουσας. Στα διαστήματα που δεν παίζαμε μουσική με τα όργανα τραγουδούσαμε το **κορόιδο Μουσολίνι**.*

Κατά τη δημιουργία της Φ.Ε.Ν το 1958 πολλοί από τους παλιούς μαθητές της *Εριολάν* παρέδωσαν τα μουσικά όργανα που είχαν στο σπίτι τους βοηθώντας έτσι στη δημιουργία της φιλαρμονικής της Νάουσας που υπάρχει μέχρι σήμερα.

Μουσικοί που έπαιξαν στη φιλαρμονική της Εριολάν

Αλδάκος	Γιάννης	Κόρνο
Βαλσαμίδης	Παναγιώτης	Φιλικόρνο
Βαρδαγιαννίδης	Στράτος	Κλαρίνο
Γκουντής	Δημήτριος	Κορνέτα
Ζαχαριάδης	Θανάσης	Κουαρτίνο
Ζαχαριάδης	Γρηγόρης	Φλάουτο
Ιγνατιάδης	Κώστας	Τζέις
Μάστορας	Θεοδώσης	Τρομπέτα
Μαυρόπουλος	Κώστας	Ευφώνιο
Μπακάλης	Γιώργος	Κλαρίνο
Μπάλκος	Αναστάσιος	Φιλικόρνο
Μπιλιούρης	Σωτήρης	Κλαρίνο
Μπουζουκίδης	Βασίλης	Φιλικόρνο
Ξανθόπουλος;	Θεόδωρος	Μπάσο-ευφώνιο
Παπαγιάννης	Γιώργος	Τρομπόνι
Παπαθωμίδης	Παναγιώτης	Ευφώνιο
Παπαϊωάννου	Πάυλος	Μπάσο
Παποϊωάννου	Λάζος	Μπάσο
Τσέπουρας	Νίκος	Ευφώνιο
Τσίμπρης	Κων/νος	Κορνέτα
Τσιρόνκας	(από Έδεσσα)	Κορνέτα
Φουντούλης	Κυριάκος	Τζέις
Φρεζής	Ιάκωβος	Μπάσο
Χριστοδούλου	Γιώργος	Τζέις-κορνέτα
Χριστοδούλου	Θωμάς	Τύμπανο